

[Mølgaard]

skabte ressourcer noget, der må tilhøre samfundet som sådant.

DUCs tilbud viser en betydelig grad af erkendelse hos koncessionshaveren af, at den nuværende aftalesituation er uholdbar. Al aftale og handel må baseres på begge parter fordel deraf. Det er noget mere realitetssans, end man kan spore hos adskillige partier her i folketinget. Jeg tænker først og fremmest på fremskridtspartiet, de konservative og centrum-demokraterne. Det er retsforbundets liberale forudsætning for genforhandling, at man må ændre koncessionsvilkårene hen i retning af, at begge parter kan være tjent dermed.

Sammenholder man tilbuddene med udvindingsbetingelserne i andre lande, må DUC-tilbuddene umiddelbart forekomme at være for svage til, at forhandlingerne kan føres til ende på et tilfredsstillende grundlag, men det er jo også understreget fra regeringens side, at forhandlingerne ikke er ført til ende på nuværende tidspunkt.

Beskatning er selvfølgelig en teoretisk tænkelig løsning på nogle af problemerne, specielt de økonomiske problemer, men dels på grund af den nuværende aftales mulige modforholdsregler, dels fordi økonomiforhandlingerne bør være aldeles integrerede i alle øvrige aftalespørgsmål, må retsforbundet finde det særdeles utilfredsstillende, at man skøjter hen over denne overordentlig vigtige problemkreds, øjensynlig.

Retsforbundet finder som sagt principielt, at naturressourcerne – det gælder i dette tilfælde olie- og gasforekomsterne i undergrunden, som er naturskabte ressourcer – bør tilhøre samfundet, men at staten til gengæld er helt ude af stand til driftsmæssigt at klare efterforskningen og udvindingen, det må udkoncessioneres til den nuværende eller til alternative koncessionshavere. Retsforbundet ønsker ikke at få postvæsenets effektivitet i olie- og naturgasudvindingen; derved ville hele værdien formentlig forsvinde i administration og røg. Ingen har interesse i ekspropriation som sådan, men heller ingen kan være tjent med andet end rimelige koncessionsvilkår på alle leder og kanter i fremtiden.

Flere har været inde på en opdeling i felter, der allerede er under udvinding og efterforskning, og andre felter. Jeg må anse denne opdeling for at være helt irrelevant i forhold til det, der er den egentlige problemstil-

ling, nemlig at sikre den mest effektive efterforskning og drift og samtidig sikre, at samfundets interesser varetages tilstrækkelig håndfast.

Jeg synes også, at diskussionen om en statslig olierørledning som sådan ud fra en rent teknisk-økonomisk synsvinkel er for snæver. Forsyningssikkerhedsmæssige aspekter skal også ind i billedet, men helt afgørende bliver det, hvordan vi får dette olierør etableret mest muligt effektivt, eller hvordan vi får olietransporten klaret mest muligt effektivt og sikkert. Her giver retsforbundet bestemt ikke nogen prioritet til den statslige driftsform fremfor nogen anden, men også dér gælder det om at få skabt rimelige vilkår, der på én gang sikrer effektiviteten og tilgodeser samfundets interesser.

Hr. Erhard Jakobsen var inde på betragtninger om, at man tilsyneladende næsten kunne sige hvad som helst i den offentlige debat om A. P. Møller. Jeg mener selv at have bestræbt mig på at være en meget aktiv lytter og seer i diskussionen om oliekoncessionen og naturgasindvindingskoncessionen. Jeg må egentlig sige, at det er uendelig lidt, jeg har hørt af personlige udfald eller af selskabsudfald mod dette selskab. Til gengæld har der i den offentlige debat været røbet en samfundskritisk indstilling og en interesse for at analysere, om det nu var rimelige vilkår, der var aftalt for denne olieindvinding. Det finder jeg rigtignok er noget ganske andet, men jeg er godt klar over, at hr. Erhard Jakobsen anser samfundskritisk indstilling og analyse for at være den rene vederstyggelighed, og at det er grunden til, at han i stedet kaster sig ud i det, som er den rene hetz over for institutioner som nu dansk TV, som han indbragte i denne sammenhæng. Man kunne vel tage Danmarks Radio som helhed ind i billedet også i denne sammenhæng. Det er hetz, men jeg har set uendelig små tilløb til hetz over for A. P. Møller-koncernen og A. P. Møller personlig eller sønnen eller for så vidt svigerdatteren med.

Jeg vil godt fastslå, at der ikke med retsforbundets bistand sikres statsdrift, men at der heller ikke med vor bistand accepteres koncessioner, der som den gældende tilside-sætter samfundets og forbrugernes interesser. Retsforbundet undsiger tidligere regeringers ret til at handle det danske samfunds værdier i undergrunden bort for en ret linser. Det var